

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

47820

Gosti emisije su: profesor Slobodan Cveić, potpredsednik stranke Srbija Centar Srce, i Uglješa Marković, zamenik šefa poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije. Dobar dan i dobrodošli.

Dobar dan. Dobar dan. Razgovaraćemo o ekonomskoj politici i standardu građana, a počecemo od najaktuelnijeg, to je skupštinska rasprava koja je u toku, i to je rasprava o predlogu za glasanje o nepoverenju vladi. Gospodine Cveiću, šta je najvažnije što opozicija zamera vladi u domenu ekonomije? U domenu ekonomije, hm, moja stranka Srbija Centar, naš resorni odbor za, ovaj, privredu i finansije, najveći naglasak stavlja na preterano zaduživanje i nesposobnost da se određeni ekonomski rezultati pretoče u bolji životni standard građana.

Naš ekonomski model je pogrešan; imamo investicije koje ne omogućavaju oplođavanje kapitala, zanemarili smo domaće privrednike, mala i srednja preduzeća pre svega. Da budem jasan, ja ne kažem da se nigde u tim stvarima ništa ne dešava, samo hoću da kažem da je to neproporcionalno i loše, i da više liči na, ovaj, bacanje kocki domaćim preduzetnicima i građanima, gde svo meso pojede jedna mala elita na vrhu koja kroz korupcione šeme u jav- kroz javne nabavke pre svega obezbeđuje sebi veliko bogatstvo, a iza sebeće ostaviti jednu slabo funkcionalnu privredu kojaće teško da izdrži udare globalnih ekonomskih kriza.

Gospodine Markoviću, kao predstavnik Socijalističke partije Srbije, znači vladajuće koalicije, kako odgovarate na ove primedbe gospodina Cveića? Pa dobro, zarad pre svega naših sluša- slušalaca, ali i, koliko sam razumeo, i gleda- gledaoca. Mi imamo od juče sednicu o nepoverenju vladi, na zahtev, da kažemo, praktično opozicionih narodnih poslanika. Danas smo u drugom danu rasprave, i moglo se tu čuti svašta nešto, što je i iz aspekta kri- kritike, ali i onoga što jeste kada je u pitanju i ono na šta su odgovarali članovi vlade, odnosno ministri, i šta je tourađeno u prethodnom periodu.

Kao predstavnik Socijalističke partije Srbije, ono što bih istakao na samom početku jeste da mi smo kao Socijalistička partija Srbije ponosni na određene stvari koje suurađene u prethodnom periodu.

Pre svega, tu možemo govoriti i o povećanju plata i penzija koje su bile, ovaj, u prethodnim godinama.

Samo u poslednjoj godini, odnosno u decembru, decembar-januar 2025-2026. godine, mi smo imali povećanje 12,2%.

Kada govorimo o penzijama, imamo najave, čuli smo ministra finansija juče, daće sledeće povećanje biti ponovo krajem godine. Takođe, kada govorimo o javnom sektoru, u januaru 2025.

bilo je povećanje od 10%. Ne govorim o svim onim povećanjima koja su bila i pre toga, i takođe sa najavom da bi do kraja godine moglo da bude povećanje i u javnom sektoru. Bilo je tu i povećanje kada govorimo o zdravstvu i obrazovanju, ali pre svega, ono što mislim da je veoma važno i značajno napomenuti jeste da smo mi u prethodnom periodu, a tiče se i socijalne politike, između ostalog, kada o tome govorimo, usvojili dva, da kažem, zakona. Jedan jeste upravo alimentacioni fond, to je jedan, i drugi koji smo na, čini mi se, prethodnoj sednici, ili preprošloj sednici, nisam siguran, tiče se zakona o roditelju-negovatelju. Tako da mislim da smo u tom smislu, i opet ponavljam, kao predstavnik Socijalističke partije Srbije, to su neke stvari, da ne govorim o finansijskoj pomoći porodici sa decom. Mislim da smo u tom smislu, i kao deo te vladajuće većine, kao jedna izvorno Socijalistička partija Srbije, svoj doprinos dali, i mislim da u tom smislu možemo da budemo ponosni na te rezultate. Što se tiče same naše ekonomske politike i svega onoga o čemu se govori, i o tome je bilo reči na samoj sednici, naš rast od 2,8% mislim da je realan.

Mi treba da sagledamo celokupnu situaciju, da smo u prethodnih godinu i po dana imali upravo jedan pad, između ostalog i investicionih aktivnosti. Svesni smo da je bilo određenih i društvenih i političkih dešavanja na našem političkom nebu i društvenom prostoru, i da sve to zajedno je dovelo do tog jednog, ajde da kažem, usporavanja našeg rasta. Ali ono što je krucijalno napomenuti, država uspeva da, ajde da kažemo, da obezbedi da javni dug ne opterećuje naš bruto društveni proizvod, i on iznosi negde oko 40 do 42%, što je daleko ispod nivoa MasterCard 60. Otvorili ste niz sada tema o kojimaćemo govoriti u narednih sat vremena. Međutim, čuli smo sad ovde neke parametre, prvenstveno vezane za socijalnu politiku, računajući ove usvojene zakone o alimentacionom fondu i roditelj-negovatelj, visina plata, penzija. Kako vi to komentarišete, profesore Cveiću? Visina penzija i povećanja uvek dođu u vreme kad treba da se raspišu novi izbori, i to je stari, ovaj, Vučićev mehanizam političke prevare, da kažem tako.

Vi, ako pitate penzionere sa svim tim povećanjima koje je kolega pominjao, ovaj, da li oni sad žive bolje i bogatije, rećice vam da ne, nego da žive otprilike isto kao i ranije, što znači da povećanja samo obezbeđuju ono da vam nos bude iznad vode, da se ne udavite, ovaj, dok plivate. I to nije ni za kakvu posebnu pohvalu. Ne možemo mi stalno da se hvalimo time kako smo uspeli da ne propadnemo. Mislim da ova zemlja može da živi mnogo bolje i da može mnogo bolje da se napreduje. Da ne bih ulazio sad u detaljno obrazlaganje šta znači ova zaduženost od 42% u ekonomiji koja je pre svega uvozno orijentisana i u kojoj se inflacijom taj bruto domaći proizvod veštački uvećava, pa vam onda ono što je

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

realni dug izgleda u procentima manje, jaću reći nešto drugo, a to je da od 2012. godine, od kad je ovaj režim na vlasti, naša zaduženost se povećala za nekih 25-26 milijardi evra. A to znači, ovaj, i u poslednjih godinu i po dana od kad je ova vlada, ovaj, Đure Macuta na vlasti, isti je bio tempo zaduživanja. To u proseku znači da svakog meseca svaki građanin Srbije, 6 miliona i 800 hiljada građana, se zaduži za 20 evra sa takvim iznosom.

To znači da, u stvari, za čitav taj period, jedna porodica od tri člana je u stvari zadužena, jer ti građaniće vraćati te dugove jednog dana. Zaduzena je za preko 10.000 evra.

Sad da vi kažete većini porodica u Srbiji: "Evo, ova vlast vas je zadužila za ovoliko", nije sebe zadužila, neće Vučić vraćati dugove, nego država Srbija, ko god da bude na vlasti.

Kakoćete vi da vratite tih 10-15 hiljada evra, ovaj, dugova koje je napravljeno u vaše ime?

Sva ta radost koju ste vi imali od priče da rastu procenti, da mi imamo rast od 2,8%, da ne znam ni ja šta, može da pukne kao balon, čak i za one koji su to osetili. Uz napomenu da većina nije, jer postoje dva jednostavna broja koja sve to govore: hrana u Srbiji košta 96% evropske cene hrane.

Znači, mi plaćamo skoro kao bilo ko u Evropskoj uniji hranu, i vi to znate kad odete u prodavnicu i kad vidite cene i putujete negde, znate da je tako. A standard plate i sve ostalo nam je na 56% evropskog. To su zvanične brojke, zvanična statistika.

E, tu smo sad već ušli u priču o potrošačkoj korpi i standardu. Predvidela sam nešto kasnije to da vas pitam, ali ajde da... Ako dozvolite da se osvrnem na ovo o socijalnim pitanjima, da, to su dobre stvari, ali moram da naglasim da je, recimo, stranka Slobode i pravde dve godine tražila, predložila zakon roditelj-staratelj, dve godine tražila da se taj zakon stavi na dnevni red skupštine, i to nije učinjeno. A onda je SNS izašao sa svojim predlogom i rekao: "Mi smo predložili zakon." Tako izgleda politički život u Srbiji. Sve stranke opozicije su glasale za taj zakon, naravno, i jedan i drugi. Ali to je samo deo problema socijalne zaštite, socijalne politike.

Recimo, od 2011. godine se traži da se uradi novi zakon, odnosno poslednji je donet 2011. godine, o socijalnoj zaštiti. 15 godina mi nemamo novi zakon, grcaju centri za socijalni rad pod opterećenjem, korisnici nemaju dobre procene toga kome je potrebna pomoć, kome ne. A sve što jeurađeno je bilo da se uvede zakon o socijalnoj karti, koji je samo isključio neke građane iz primanja pomoći i doveo do toga da imamo još lošiju situaciju nego što bi trebalo. Dobro, ajde da čujemo zašto još, po vašem mišljenju, nemamo zakon o socijalnoj zaštiti. Pa da, dozvolite mi da se nadovežem na profesora.

Što se tiče samog zakona, ja sam to i u plenumu, na samoj sednici, kada se o tome govorilo, tada rekao, sadaću ponoviti. Mislim da je pogrešno da uopšte sad ulazimo u tu raspravu ko je prvi podneo taj zakon i kada ga je podneo. Mi smo već, u stvari, samo na tu temu reći, Socijalistička partija Srbije je 2024. godine podnela zakon o socijalnoj zaštiti, koji je po prvi put prevideo, predvideo, pardon, termin roditelj-negovatelj. I o tome nikada nismo govorili.

Mi smo, kad kažem govorili, nismo to isticali u tom smislu. Takođe, ono što treba naznačiti, u prethodnom mandatu, u mandatu koji je bio, mislim, pre godinu i po ili dve dana, druga poslanička grupa je takođe izašla s takvim predlogom iz opozicije. I mi smo, pošto sam deo kolegijuma Narodne skupštine na kojem sede svi predstavnici poslaničkih grupa, mi smo bili na korak od toga da to bude predlog opozicije i da se na taj način uđe sa zakonom kada govorimo o, čini mi se, nisam siguran da li je roditelj-negovatelj ili alimentacioni fond, moguće je čak da se radi o alimentacionom fondu.

Mi smo bili na korak od toga da uđemo na taj način. Međutim, zašto se to nije dogodilo?

Vladajuća većina, kojoj pripadam i ja, je htela da podrži, mi smo tu bili jednoglasni, međutim onda je došlo do disbalansa u stavovima unutar same opozicije, i zbog toga, zapravo, mi na kraju nismo došli do tog predloga zakona. To je... E, dobro, ajde da vas sada vratim na ovo što je profesor spomenuo, a u pitanju je zaduženost. Nije ovo prvi put u ovoj emisiji da predstavnici opozicije upravo iznose ovakve stavove o velikom zaduženju svakog građanina Srbije, dok zvanični podaci pokazuju da je javni dug 43,7% BDP-a, čini mi se. Kako to i da je, znači, mnogo manji nego što je bio pre, recimo, 10-15 godina? Ajde da to objasnite.

Profesor, profesor, ja verujem da odlično razumem statistiku, i profesore je to iz jednog ugla odlično, iz ugla koji on ovde prezentuje, on je to, ovaj, uradio. Međutim, vi kada kažete da je javni dug porastao u apsolutnom iznosu 25 milijardi za poslednjih 12 godina i da je zarad usled inflacije procenat učešća javnog duga u bruto društvenom proizvodu manji, ja ne znam o čemu se, kako onda posmatramo i bruto društveni proizvod. Koliki je bio bruto društveni proizvod u apsolutnim iznosima 2012.

godine, akoćemo da govorimo o tome? On se povećao za tri puta, a javni dug nije porastao za tri puta, i zato je učešće javnog duga palo, kada govorimo o tome. To su proste matematičke stvari, nisu one nešto teške. Pa otkud onda ovakve tvrdnje da su građani...

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

Kolega nije pomenuo inflaciju. Ja sam pomenuo upravo sve što ste vi pomenuli da je odgovor na to. Znači, naš bruto društveni proizvod je za više od tri puta za 12 godina skočio.

I naš, znači, mi imamo tri puta više novca, a javni dug nije tri puta više porastao.

Razumete o čemu govorim? I razlika je u tome veća. Kad se pričamo što su brojevi veći, to je i razlika veća, ako me razumete. Tako da, naravno, da se mi razumemo jednu stvar, ja ovde uopšte ne želim da govorim da je sve sjajno i bajno. Daleko od toga.

Itekako ima prostora i treba i mora bolje. Uvek mora bolje, i mislim da je potrebno da uvek o tome razgovaramo, ali ne možemo da izgubimo iz vida takođe da su neke stvari iurađene.

Ako govorimo i kao predsednik Odbora za saobraćaj, evo, mi smo pre manje od mesec dana imali otvaranje Moravskog koridora, saobraćajnica koja povezuje Pojete-Preljinu, koja zapravo predstavlja prsten između autoputa Miloš Veliki i autoputa E75. Tako da mi imamo, to je samo jedna od stvari, ako pričamo o Milošu Velikom ili saobraćajnici Loznica-Šabac. Znači, mnoge stvari suurađene, obilaznica oko Beograda.

To su sve stvari koje, ono o čemu i profesor priča, a to jesu, i između ostalog, između ostalog, i direktne strane investicije vas stavljaju, da kažemo, na, na, daju vam da budete konkurentniji u tom smislu da, i pre svega atraktivniji, kada govorimo o tome, da možete da dovodite, između ostalog, i direktne strane investicije. Ono gde ja mogu da se delimično složim ili da se složim jeste da, i to jeste stav Socijalističke partije Srbije, da moramo mnogo aktivnije, iako postoje fondovi, i Ministarstvo privrede ima svoje, da kažemo, programe upravo, ali moramo mnogo, mnogo intenzivnije i jače da podupiramo našu privredu, mikro, mala, srednja preduzeća naša, i da njih osnažujemo, jačamo, i da njima kao država, pre svega, pomažemo da i oni mogu da ovde rade, funkcionišu, i da bismo onda došli, pre svega, u jednu mnogo izvesniju situaciju kada pričamo o tome da ostvarujemo i naš neto izvozni bilans koji bi trebalo da bude pozitivan. Mi smo sada, ako ne grešim, negde na blizu 80%, ali itekako jeste sledeći korak upravo ono što mislimo da jeste osnaživanje naše domaće privrede. Da li hoćete, profesore, da odreagujete na ovo što je, što kaže Uglješa Marković? Da, hoću da vam kažem da, ovaj, u redu je to da su otvoreni autoputevi. Tu ne može da bude nešto loše u svemu tome.

Ovaj, ja sam na startu odmah rekao u čemu je glavni problem. To je da su ti autoputevi preplaćeni i da se kroz koruptivne šeme odliva novac u privatne džepove. Ti autoputevi nisu morali da koštaju toliko. I akoćete vi dobiti dva, tri, četiri nova autoputa na račun toga daće sledećih 20 godina sve generacije koje dolaze otplaćivati neke dugove i neće moći da žive mnogo bolje nego što se živi sad, onda to nije jako veliki dobitak. Ali ajde da budemo sasvim konkretni, evo sad sam se vozio tim putem od Kraljeva do Beograda, ili obrnuto, vi platite 800 i nešto dinara, 850 dinara putarinu. Tamo i nazad 1.600. Znači, skoro 15 evra.

Znate vi koliko možete da se vozite u Sloveniji ili u Bugarskoj sa vinjetom za 15 evra ili za 30 evra, ajde da kažem. Vi platite u nekima od zemalja 50 evra godišnju vinjetu i vozite se koliko vi hoćete po svim autoputevima. Vi za 50 evra ovde možete od Beograda do Kraljeva i nazad da putujete jedno četiri puta. I to je to, kraj priče.

To je nenormalno skupo. Ja sam bio 2017. godine na odmoru u Portugalu, žena i ja smo rentirali kola i malo proputovali okolo, i tad kad sam vozio, imao sam onaj tag, pa malo, malo na nekoj, nekom delu autoputa stoji ona metalna konstrukcija i meni samo bipne ovaj tag.

Nije mi bilo jasno kako to funkcionise. Kad sam se vratio, ja pitam na recepciji i oni mi, oni mi kažu: "Svaku deonicu je neki investitor radio, onda on naplaćuje odatle i zato imamo toliko tih." Dobro, ta je šema manje bitna. I ja pitam: "Pa dobro, Portugal je tad tek se oporavljao od one krize iz 2008. do 2012.

Kako je vama?" Koji kaže: "Katastrofa." Mi uglavnom putujemo lokalnim putevima, jer je za one koji rade i moraju da putuju previše skupo. I to je onaj rizik u koji mi možemo da upadnemo sad. Ovdeće da jure kamioni koji putuju sa zapada, severozapada na istok, mada danas, ja mislim, otvorena ova nova transverzala koja ide od baltičkih republika kroz Rumuniju i Bugarsku, Grčku, i koja nas može da zaobiđe. Nama je geografski položaj dugo bio prednost.

Pitanje je sad kakoćemo to koristiti na dalje. Ali, kao što sam rekao, ova vlast ne razmišlja strateški i te stvari nisu bile baš... Ajde da čujemo odmah komentar, jer ovo je nešto sasvim konkretno što ste izneli. Da li su nam autoputevi preplaćeni, kako kaže vaš sagovornik, i da li se previše plaća prevoz? Pa da vam kažem, znate šta, ja sad u Portugalu nisam bio, pa ne mogu da govorim kako je tamo, ali što se tiče autoputeva i puteva, ja bih prvo razgraničio jednu stvar. Ja ne znam da li su preplaćeni ili nisu, zaista.

Oni su plaćeni onoliko koliko koštaju i oni suurađeni. Oni su tu, oni ostaju ovde.

Da li je preplaćen ili nisu, ja nemam problem s tim da vrlo otvoreno kažem ako jesu i ako ima

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

elemenata ono o čemu profesor govori, ja nikakav problem nemam s tim da nadležni organi rade svoj posao.

Apsolutno. Ali takođe treba da imamo u vidu mi kada pričamo o tome da na temu skoka cena, inflaciji, onda opet se vraćamo na ono, znate, vi možete stvari u ekonomiji uvek da posmatrate na ovaj ili onaj način. Nemoj da previđamo da je 2020. godine bila ogromna recesija usled koronavirusa koji se desio i pandemije. I ona je trajala i 2020.

i 2021. godine. Mi smo imali nakon toga skok cena inputa u svim oblastima i u građevini, između ostalog, i u putarskoj industriji i tako dalje.

Znači, svuda je došlo usled presecanja, između ostalog, i lanaca distribucije, odnosno kanala distribucije. Tako da i u automobilske industriji, cene automobila se više nikada nisu vratile na one cene koje su nekada bile. Nakon toga mi imamo dešavanja, i toću vas podsetiti, koronavirus je negde nekako o tome svemu prestalo da se priča onoga momenta kada se desio, nekoće reći, ovaj, kada se desila intervencija, vojna intervencija u Ukrajini, nekoće reći rat u Ukrajini, kako god. U svakom slučaju, nakon toga mi ulazimo u sledeću fazu.

I da ne nabrajam onda i dešavanja i na Bliskom istoku sada... Ajde kad ste već otvorili, sad i taj spoljni okvir, to je sledeća tema o kojoj hoću da vas pitam. Nismo mi ovde izolovani sada i ništa na nas ne utiče. I sada mi kažemo, znate, autopute, autoput je na primer u Hrvatskoj koštao pre 15 godina toliko i toliko. To su bile druge cene. Apsolutno druge cene u odnosu na ono što je danas. Zato, i da se vratim na početak, da opet ne budem nejasan.

Ako je bilo nekih radnji koje su protivzakonite, nadležni organi to trebaju da razreše.

Ali kada samo sagledavamo situaciju, treba da budemo svesniji onoga o čemu pričamo.

Opet aktuelnost, dešava se ovih dana, uspostavljen je strateški dijalog sa Sjedinjenim Američkim Državama.

U okviru toga, izuzimanje Srbije iz novog paketa carina. Kako to utiče na privredni ambijent?

Pa to je možda pre za profesora pitanje, ovaj, da li je to dobro ili nije.

Znate kako, mi u Socijalističkoj partiji Srbije to u svakom slučaju pozdravljamo.

Nas neretko optužuju da smo proruski orijentisani, ali mi smo pre svega prosrpski orijentisani.

I da se razumemo, nema sedenja na dve stolice, već Srbija vodi, se trudi da vodi svoju nezavisnu, suverenu politiku. I u tom smislu pozdravljam apsolutno otvaranje.

I te perspektive, kada govorimo o Sjedinjenim Američkim Državama, itekako je to dobro.

Srbija treba da gleda sebe, svoj interes i ono što može iz toga da izvuče, u tom smislu kao korist.

Evo, carine za početak. Za početak, apsolutno carine, one su do sada bile 35%.

I mislim da je to itekako dobro, ali niz stvari koje se sada tu spominju i koje mogu da budu benefiti, od energetike i obrazovanja i drugih stvari koje tu mogu da se... Recimo da se reši problem NIS-a.

Između ostalog i problem NIS-a, ne zaboravite, već skoro godinu dana, ako ne grešim, su sankcije uvedene naftnoj industriji Srbije. Tako da mnoge stvari bi tu mogle da se reše, ali u svakom slučaju, ono što jeste, i s tim zaključujem i itekako pozdravljamo mogućnost koja nam se otvara, ali naravno, mi ne treba da se ni odrekemo niti okrenemo od onoga što jeste s naše druge strane.

Takođe, naši strateški partneri, kao što je, između ostalog, između ostalog i Ruska Federacija, ali i Kina i mnoge druge zemlje. Tako da, ovaj, Srbija treba da gleda sebi i apsolutno da bude otvorena za saradnju sa svima i naravno da se u tom smislu vodi računa da se pokažemo kao jedan stabilan i predvidiv partner. Dakle, krupna vest, ova nova faza u odnosima sa Sjedinjenim Američkim Državama. Profesore, kako vi na to gledate? Nisam video još uvek sadržaj tog dokumenta, ali ajde da uzmemo na poverenje da je to, ovaj, strateški sporazum.

Može da bude i pre pismo o namerama o uspostavljanju strateškog sporazuma, ali nemam sumnju da Sjedinjene Američke Države zapravo rade aktivno sada na toj novoj globalnoj politici kojom žele da konkurišu kineskoj politici pojas i put. I taj, ja mislim da se zove IMEC ili slično, Indija-Middle East, oni hoće da povežu tu liniju preko Indije, da idu preko Bliskog istoka, dela istočne Evrope do srednje i zapadne Evrope. I da na taj način, u stvari, konkurišu onome što su Kinezi uradili. To je takođe velika novost u globalnim razmerama, da Amerikanci slede nešto što je neka druga velika sila uradila. I to je, između ostalog, dokaz da u stvari nemamo mi tri ili četiri velike sile u svetu, imamo dve samo trenutno, to su Amerika i Kina.

Ovaj, to bi trebalo za Srbiju da bude korist i saradnja sa svim demokratskim zemljama u svetu bi trebalo da donese korist. Ja još jednom ponavljam i treći put, ovaj, nije kod nas problem u tome, sad da lićemo mi napraviti jedan sporazum takve vrste, nego u tome kolikoće korupcije biti ugrađeno u to. I koće imati

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

korist od toga što mi pravimo takav sporazum.

Tako da, ako mi, na primer, budemo potpuno odsečeni od mogućnosti da koristimo ruski gas, a onda moramo da koristimo da uvozimo američki, kojiće možda biti 50% skuplji nego ruski, postavlja se pitanje da li je to rentabilno i zašto je to tako. S druge strane, ako Rusija uslovljava nekim isključivostima, prilagođavanjem njihovoj spoljnoj politici i tako dalje, da dostavlja gas po određenoj ceni, i to može da bude problem za našu politiku. Zbog toga se Srbija centar zalaže za to da mi što brže hodamo ka Evropskoj uniji, jerćemo biti u grupi zemalja u kojoj je dozvoljeno da zemlje čuvaju svoj nacionalni identitet, da čuvaju svoj ekonomski integritet, a da razmenjuju i koriste prednosti od toga što su u jednom takvom savezu.

Znači, samo pod tim uslovom, to naglašavam, ovaj, jer tadćemo biti u boljoj poziciji da razgovaramo sa bilo kim drugim s kim treba da pregovaramo. To je orijentacija naše stranke.

Da, pretpostavljam to, tu se i vi slažete. Kada je u pitanju ova spoljna politika, orijentacija nema, nema neka razlika. Da, pa naš, naš, naš, daj da kažem, državna politika jeste upravo orijentisana ka Ruskoj uniji. Sa tim što, u odnosu na profesora, možda bih malo naznačio da je sad pitanje kakve veze sad u tom smislu korupcija sa saradnjom i perspektivom sa Sjedinjenim Američkim Državama ima i odnosom i nabavkom, kada je u pitanju prirodni gas iz Rusije, u tom kontekstu, a onda ubacivanje Evropske unije. Ja nisam siguran koliko je Evropska unija kao takva i njene članice profitirale od svih ovih dešavanja kada je u pitanju, pogotovo kada razgovaramo o sukobu u Ukrajini, o odnosima između Sjedinjenih Američkih Država i Ruske Federacije, a onda i samog, između ostalog, i isporuke prirodnog gasa, severnog toka koji više ne postoji.

Tako da nisam baš siguran koliko je to njima donelo boljitka, ali u svakom slučaju, mislim da je dobro što smo mi ipak izdržali i pokazali da vodimo, da kažem, određenu suverenu politiku i u tom smislu imamo i povoljnije uslove kada je u pitanju nabavka gasa od naših ruskih partnera, jer donekle, ipak, složićete se, Republika Srbija nije, između ostalog, uvela sankcije Ruskoj Federaciji.

Da. Dobro, dalji privredni rast i razvoj Srbije baziraće se, između ostalog, i na programu Skok u budućnost 2027, odnosno na efektima EXPO izložbe 2027.

Kakav je vaš stav, šta vi mislite o tome, kolikoće to doprineti daljem razvoju Srbije?

Pa, o tome sam već u nekim emisijama imao priliku da govorim i opetću, pošto glavna argumentacija koja dolazi iz, da kažem, opozicionog korpusa jeste opet korupcija. I kad se spomene EXPO, možda i mi iz vladajuće većine nismo možda na pravi način objasnili građankama i građanima šta predstavlja EXPO i šta jeste EXPO. I negde sada imam utisak da se za njega negde lepi ta etiketa sama izložba što se tiče EXPO-a. EXPO nije nešto štoće trajati mesec dana, u smislu mesec ili dva dana, odnosno od maja do, čini mi se, jula meseca, ako ne grešim, efektivno, gdeće doći preko 140 ili oko 140 zemalja. EXPO je nešto što treba da nam dugoročno donese određene perspektive i mogućnosti, upravo sa tim štoćemo imati priliku da se na jednom mestu prikažemo tolikom broju zemalja koje takođe imaju svoje mogućnosti. Tuće doći i njihovi privrednici, između ostalog, i moćićemo da, u samom tom smislu, postavimo jedno logično pitanje: da li je lakše da odete u 140 zemalja i da predstavite sebe ili da 140 zemalja dođe kod vas i na licu mesta se upozna sa onime što vi nudite.

Tako da, u tom smislu, EXPO itekako nudi mogućnosti i jeste nešto što sledeće godine treba iskoristiti.

Od nas zavisi, od nas zavisi kolikoće on biti uspešan, pre svega, ali mislim da imamo priliku i da treba da je, i da treba da je iskoristimo. Da čujemo vaše primedbe, da liće biti u skladu sa onim što gospodin Marković predviđa? Naravno da taj program Skok u budućnost, ovaj, nije samo nacionalni stadion kojeg smo videli, zaboravili već, i EXPO. I tu se pominje još više nekih stvari. Ali glavni problem je sa tim što smo mi u vreme kada je trebalo da gradimo energetske nezavisnost i da podstičemo rast domaće privrede, se odlučili da investiramo u jedan projekat koji je ograničenog trajanja, sam program. Razumem šta govori gospodin Marković, ostaće iza toga neke zgrade koje mogu da postanu stanovi, ostaće novi sajamski kompleks u kojemće moći da se izlaže ono što se izlaže do sad. Onako kako su naši sajmovi do sad izgledali, koliko sam ja upoznat, ovaj, sadće samo većina ljudi koji je odgovaralo da dolazi na sajam ovde gde je on sad u Beogradu, morati da putuje dalje do Surčina. Ali dobro, gradovi koji se razvijaju moraju da imaju i nekakve dislokacije i da se onda pojavi nešto novo. Problem je u tome što je za izradu ovog kompleksa, koji inače, kolega Marković kaže, doćiće mnogo privrednika i da vidi i tako dalje, ne zaboravimo da je tema ovog EXPO-a sport i zabava. Tako daće nam doći specifični privrednici iz određenog sektora, pa da vidimo, ajde sad šta možemo da ponudimo u svemu tome. Ovaj, problem je u tome što je donat lex specialis da bi se ovaj projekat realizovao do kraja. I ovo nije prvi put da ova vlast traži posebne zakonske uslove da bi mogla nešto da napravi. Sada sve nabavke idu bez ikakvog tendera. Kod nas inače, evo, ja imam i tu statistiku, polovina javnog novca za nabavke nečega je realizovana mimo tendera, mimo takmičenja, onako kako ga zakon propisuje.

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

I to je ono, ne samo da kaže kolega Marković, mi smo za to da ako je bilo oko autoputa nekih prevara ili nešto, da zakon se sprovede, da odgovara, ako neko treba da odgovara. Mi treba, pre nego što se to desi, da se potrudimo da zakon o javnim nabavkama funkcioniše kako treba. Tu smo imali i, ovaj, primedbe od strane Evropske unije, mislim da je i MMF imao neke komentare na tu temu. Tako da gotovo 8% bruto domaćeg proizvoda u Srbiji se realizuje, oko 7 milijardi evra, uz izuzeće od zakona o javnim nabavkama.

I to je ono što je problem. To je opet prostor za pljačku. Evo, da budem direktan.

Ajde da čujemo odmah reagovanje ili komentare. Pa dobro, u slučaj čega se dešava u takvim situacijama takve nabavke? Znači, dajem primer, takve nabavke mogu da se dogode kao što je bila, na primer, između ostalog i korona. Znači, neke vanredne situacije. Mi smo imali, između ostalog, i pre desetak godina i poplave u Obrenovcu. Znači, imaju, nije situacija koja dovodi do takve situacije da vi imate, prosto, jednostavno se nađete u toj poziciji. Apsolutno, kada govorimo o samom događaju, odnosno samom EXPO-u, mislim da je on naša komparativna prednost ako je mi budemo iskoristili. I nisam uopšte mislio na zgrade i sajamski prostor kojiće ostati, mislio sam upravo na perspektivu koju bi mogli da iskoristimo sa svim tim predstavnicima tih država kojiće doći u Srbiju, kojiće videti Srbiju i upoznati naše potencijale, možda upoznati, između ostalog, i upoznati i ono što neki naši ljudi ovde rade. I mislim da u tom smislu povezivanja, konekcija, može da bude itekako komparativna prednost sam EXPO. Tako da, na taj način ga treba posmatrati.

On nije inicijalno, i to je bila poenta onoga što se zove, da kažem, turistička, turistički događaj, da mi sada stavimo na papir broj spavanja sa brojem ljudi, odnosno brojem noćenja sa brojem ljudi, da podvučemo crtu i kažemo toliko je bilo, toliko je ostvarena dobit od samog događaja. Znači, on nudi perspektivu, on nudi mogućnost, od nas zavisi da lićemo to i na koji način iskoristiti u tim danima i mesecima kada to bude bilo, odnosno nakon toga i kada bude prošao. Opominje me kolega da je vreme da čujemo reklame, zapamtite šta ste hteli, toćemo posle reklama i jedne muzike.

Slobodan Cvejić, potpredsednik stranke Srbija Centar Srce, Uglješa Marković, zamenik šefa poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije, su gosti emisije U središtu pažnje. Razgovaramo o ekonomskoj politici, o ekonomskoj slici Srbije i standardu građana. Do sada nismo pričali o malim i srednjim preduzećima. Dakle, kako tu stvari stoje, šta su najveći problemi, u šta treba investirati, a ja bih volela da obuhvatimo i pitanje reindustrijalizacije Srbije, jer to je jedno pitanje o kome se sigurno godinama već govori, a ništa se ne čini.

Profesore Cvejiću, hoćete vi prvi? Može, hvala. Mala i srednja preduzeća se nalaze u centru ekonomsko-razvojne politike stranke Srbija Centar. Mi pridajemo veliku pažnju tom pitanju. Odmah u startu da kažem, svesni smo toga da je vrlo teško da se jedna privreda razvija samo bazirano na malim i srednjim preduzećima i da je potrebno imati velike investitore i dovesti velike firme da posluju ovde, ali je potrebno i stvoriti uslove da se stvori poneka velika domaća firma.

To je dugotrajan proces i to nekada uzme ceo životni vek jednog preduzetnika koji postepeno razvija određenu ideju da bi došao do toga. Što se tiče malih i srednjih preduzeća, onako kako sad stoje stvari, njihovo učešće u proizvodnji poslovnog sektora bez poljoprivrede je 60%, to je 14 milijardi evra.

40% je učešće u robnom izvozu, to je 6,5 milijardi evra. Zaposleno je 65% radnika poslovnog sektora u tim preduzećima. Oni zapošljavaju skoro milion ljudi, što je 45% svih zaposlenih u Srbiji.

I tako dalje, i tako dalje, da vam ne govorim sve ovo, ali hoću da kažem da je kroz istraživanja utvrđeno da je 2005. godine bilo 30 šampiona, da kažem, među malim i srednjim preduzećima, onih koji su poslovali odlično po svim parametrima, a 2019. 242.

Taj rast je bio spor, to je u proseku 15-ak godišnje za čitav ovaj period, ovo obuhvata i one vlade koje su bile pre ovog režima, da se razumemo. A šta je konkretno vaša primedba, da se nedovoljnoulaže?

Tako je, nema dovoljno podrške. Mi nismo zemlja, mi smo bili socijalističko društvo.

Tu nije bilo podsticaja za preduzetništvo. I potrebno je vreme da se privatna preduzetnička kultura razvije. A mi za to vreme nismo, država nije nudila dovoljno podsticaja da se to bolje razvija. Jedan primer je ilustrativan. Kad dolazi stranac ovde da uloži, da otvori isto tako malu ili srednju firmu, on dobije od države subvencije koje pokriju potpuno platu, na primer, za dve godine za zaposlene kojiće raditi u toj firmi. Domaće firme to ne dobijaju.

Toga nema za domaće firme. Meni moji prijatelji koji su u preduzećima kažu: "Pa ja bih još ovo uveo u proizvodnju ili bih radio još više kad bi meni dali da mogu s tim da se pokrenem, da ja dođem na zelenu granu." Ovo je primedba koja se često čuje iz opozicije, subvencije za strane investitore, nedovoljno za domaće. Da podsetimo da ekonomski model koji je naša zemlja usvojila i jeste direktne investicije i ulaganje u infrastrukturu. Dakle, šta je tu sada problem i kako vi to vidite? Da vam kažem, pre svega,

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

jedan od načina jeste podizanje ukupne privrede, jeste dovođenje direktnih stranih investicija, dovođenja takozvanog HUNO, odnosno između ostalog i tehnologije i znanja u zemlju, da biste na taj način podigli svoju privrednu aktivnost.

U sledećem koraku, ja tu mogu da se složim i apsolutno smatram i to ono što sam rekao i na početku emisije, jeste sledeći korak jačanje, između ostalog i svoje domaće proizvodnje, domaće privrede.

To je uradila, između ostalog, i Kina, bez obzira što je drugačiji model, što je, da kažemo, komunistička zemlja, ona je vrlo, vrlo pod nekim parametrima ekonomskog modela, je čak kapitalistička, da posmatramo. Ono što je takođe važno i želim da ovde napomenem, čisto zarad naših slušalaca, a i gledalaca, koliko sam opet ponavljam, razumeo, sam zakon o državnim subvencijama, to je samo jedna mala razlika koji se odnosi na davanje državnih subvencija, apsolutno je isti za strane i za domaće privrednike. On uopšte to ne razgraničava. Znači, imaju iste uslove, jednake uslove i zakon u tom smislu njih izjednačava. To se često čuje u javnosti, ali to nije tačno, da domaći privrednici ne mogu da dobiju državne subvencije. Apsolutno pod istim uslovima mogu.

Pored toga, domaći privrednici postoje, kao što sam rekao na početku, Ministarstvo privrede ima svoje programe i plus fond za razvoj, čini mi se da se zove, takođe daje mogućnosti da može da se aplicira, kada pričamo o mikro, malim i srednjim preduzećima, da dobiju određena nepovratna ili delom subvencionisana sredstva. Drugi je tu problem što, kada pričamo o stranim investitorima, neretko su to, između ostalog, i velike kompanije koje imaju mnogo veći potencijal, mnogo veći kapital i s te strane mnogo lakše dolaze do bankarskih garancija. I u tom smislu onda lakše apliciraju za te subvencije i naravno onda u tom smislu nisu ravnopravni naši, da kažemo, naša preduzeća sa njihovim preduzećima i u tom smislu, to je ono što sam i na početku rekao, itekako se slažem da mi kao država treba da jačamo našu domaću proizvodnju, naše privrednike i tu nema dileme. To je sledeći korak, to je sledeći korak, barem kako ja vidim, jeste da vi, naravno da ste sigurniji ako je vaš čovek vlasnik nekog preduzeća, vi tu onda nemate ni, neretko imate situaciju protiv koje ne možete da se borite, to su takozvane transatorne cene, kada imate stranog investitora, on može preko inputa, odnosno onih proizvoda koje nabavlja za svoju proizvodnju, dižući cene toga da faktički smanjuje svoj prihod i svoju dobit i da onda samim tim, znači to su sve neke stvari koje vama onda lakše daju vam mnogo veću sigurnost kada pričamo i o zaposlenosti i o vašoj domaćoj privredi, apsolutno sledeći korak jeste jačanje naše domaće i proizvodnje, ali u tom smislu moram da pohvalim ono na čemu se radi itekako i sve više, a to jeste i naš IT sektor koji je sve dominantniji. A šta je sa domaćom industrijom? Tu bi, evo, reću vam samo da jedan kratak osvrt ovde napravim. To je upravo taj problem. Vi kažete naš zakon, to pošto ja nisam ni govorio da toga nema u zakonu, ja samo kažem da toga u implementaciji nema.

Pogledajte statistiku, koliko su takve subvencije dobile domaće firme, koliko su dobile strane.

I jeste, to je dobar argument, oni ne mogu da pariraju kod bankarskih garancija.

E, onda osnujete lepo fond i onda država kaže: "Mi hoćemo da podržimo domaću privredu." Pa tamo gde oni ne mogu da pariraju, uskoči država pa im pomogne, pa polako se razvije. Postoji fond za razvoj, to sam rekao u početku. Jedno, dva i tako, jeste, ali je slabo iskorišćen.

Ministarstvo privrede ima svoje. Ministarka, ministarka Mesarevićće reći: "Pa kako, pa mi smo dali ne znam toliko i toliko miliona za mala i srednja preduzeća." Uzmite i pogledajte ceo budžet koji raspoređuje Ministarstvo privrede. Paćete videti da je to mali iznos u suštini.

I to je ono što je problem, to sam rekao na početku, to je bacanje prašine u oči.

Da možete da kažete našim malim privrednicima: "Pa evo, imate taj fond i mi vam dajemo." A velike pare odlaze na drugu stranu. Što se tiče industrijalizacije, probaću da budem kratak.

Ima jedan dokument koji je usvojen za vreme ovog režima i koji ja hvalim, za koji kažem da je dobar, a to je strategija pametne specijalizacije. Kod nas je urađena temeljna analiza, sama strategija je urađena potpuno po metodologiji kako treba da se radi i po našem zakonu, sad ga u stvari povlače i ukidaju da bi olakšali proces kod nekih strategija i izbegli da im, kako se zvala za javnu upravu, ne mogu da se setim sad, nije ni važno, da im odmerava da li je urađeno kako treba, ali ta strategija je urađena super i ona je prepoznala četiri oblasti koje daju komparativnu prednost Srbiji u koje treba ulagati.

IT, između ostalog, robotiku, poljoprivredu, prehrambenu industriju i neku biološku, neku oblast, biohemiju ili nešto slično, sad se ne sećam tačno. Znači, tačno se zna gde imamo mogućnosti i prednosti i tako dalje. Šta su te prednosti? Kad danas govorimo o industrijalizaciji, pošto živimo već na ivici pete industrijske revolucije, to izgleda potpuno drugačije nego što je izgledalo ranije. Jeste, auto industrije su još važne, od tih nekih tradicionalnih i slično, ali evo ovo kad sam rekao, tu je IT, tu su još neke oblasti koje se potpuno na nauci zasnivaju. I nama se nudi prednost. Pazite, ima kod nas mladih ljudi koji još nisu ni formirani naučnici, a koji već sa svojim robotskim rešenjima konkurišu negde u svetu.

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

Mi školujemo takve ljude u Beogradu, u Novom Sadu, u Nišu, u Kragujevcu, vi dobijate takve inženjere.

A mi ni za to, ova vlast ni za to nema respekta. Pa je donela uredbu kojom je rekla da svi koji rade na univerzitetu više ne može 40 sati da bude 20 za nastavni, 20 za naučni rad, nego 35 za nastavni, a samo 5 za naučni rad. I to je ono što je problem. Znači, nama se ono što je vitalna osovina te reindustrijalizacije o kojoj vi govorite, to je nauka, ugrožava.

Jer uz nauku ide i slobodna misao i kritička misao i to onda predstavlja problem u nekim drugim domenima.

Da čujemo od gospodina Markovića, imate li vi ovakav utisak da se nauka, naučni razvoj ugrožavaju?

Pa nisam stekao utisak, ja sam stekao utisak i da je u prethodnom periodu univerzitet itekako iznosio, između ostalog, koliko se možemo, profesora, da je iznosio itekako svoje stavove, možda čak izlazio iz onoga što jeste, negde ono čime bi on trebao da se bavi, tako da ne znam, nisam stekao takav utisak da je nešto ugroženo u tom smislu. Ali u svakom slučaju, apsolutno nema dileme.

Ja problem nemam, zalažem se apsolutno za slobodnu misao i mislim da je itekako važno ulagati u obrazovanje, da se postavlja pitanje kada smo mi naše obrazovanje doveli u ovu situaciju, kada je taj proces erozije krenuo. Da li je on krenuo sada, pre dve, pre pet ili možda čak i pre 25 godina.

Al' Uglješa, koliko je bilo ministara prosvete koji nisu bili iz SPS-a za ceo taj period od 90.

do sad? Apsolutno vam kažem jednu stvar. Znači, nakon 2000.

godine, mi smo imali jednu reformu u obrazovanju koja je dovela dokle je dovela.

I sada mi imamo situaciju gde mi pokušavamo i sa ovim dualnim obrazovanjem koje se sada, ili je već uvedeno, pardon, pokušavate da negde uhvatite korak sa onime što su moderni, odnosno ono što je, kažemo, negde obrazovanje. Apsolutno nemam dilemu kada kažemo da je obrazovanje osnovni stub i nauka na to koja se nadovezuje, stub ili jedan od stubova društva i kada pričamo i o razvoju itekako.

Mi imamo, slažemo se tu, apsolutno mladih ljudi, inženjera, ljudi koji su itekako, čak i za mene koji sam relativno mlad čovek, generacije nakon mene koje su rođene, ja sam 91. godište, znači pričamo o generacijama posle 2000. koje apsolutno i ja već ne razumem koliko su oni u tom svetu i samog interneta i, evo, profesor je rekao i robotike i IT-a, ukupnom načinu na koji oni razmišljaju, na koji oni vide stvari, se potpunosti razlikuje i apsolutno takve stvari treba pospešivati država u tom smislu i otvara te IT ili data centre, kako se već zovu, pokušava da i to je, kao što sam rekao i malo pre, počelo da daje, između ostalog, određene rezultate. I mislim da u tom smeru takođe, to je jedna od stvari u kojoj treba i nastaviti da se ulaže. To je jedna od stvari, naravno, moramo se, ja se nadam da se i oko toga slažemo, bez energetike ne možemo da razgovaramo ni o čemu drugom. Mi moramo da radimo na tome da imamo našu energetska, koliko je to moguće, suverenost i da u tom smislu možemo da imamo i da računamo da imamo našu bezbednost.

Ajde da otvorimo tu temu energetike, koće prvi da mi odgovori na pitanje, šta su tu najveći problemi, svi znamo za NIS, naravno, problem koji još uvek nije rešen, za nekoliko dana saznaćemo i da liće biti sankcija ili ne. Šta vi vidite kao tu ključne probleme i kada je u pitanju nafta i kada je u pitanju gas? Pa, najveći problemi su slaba suverenost i urušavanje sistema, sistematsko urušavanje energetskeg sistema u zemlji, pogotovo u poslednjih desetak godina.

Svi su već čuli za Grčića, nekadašnjeg direktora EPS-a, koji je potpuno ruinirao taj veliki sistem koji je sad izložen. Pitanje je dokleće biti pod državnom kontrolom i kakoće to funkcionisati.

I to se tako dešava više godina. Imamo tri važne stvari, to su nafta, gas i električna energija.

I mi nigde tu ne stojimo dobro. Već smo pominjali tu zavisnost od jednog izvora, sad se radi malo na diversifikaciji. Ne mogu da kažem da ne, ali je neverovatno da je to sve moralo da se radi pod pritiskom i da mi nismo na vreme registrovali sami, da država nije registrovala da to treba da se uradi. Mi u ograničenim količinama imamo naftu i gas, tako da tućemo uvek uvoziti i razmišljati o tome od koga i na koji način, imamo li dovoljno otvorenih gasovoda i naftovoda da bismo mogli da dovedemo sebe bar u nešto lakšu situaciju i u određenoj situaciji.

Ali ova država je bila značajan izvoznik električne energije pre sadašnje koalicije SNS-a i SPS-a koja traje već 14 godina. Poslednjih godinu i po dana, po pitanju nafte i gasa, sigurnost snabdevanja i energetska bezbednost svedeni su na maksimum mesečni nivo, neretko i na desetinu dana.

To, naravno, zavisi i od međunarodne situacije, ali sve se države staraju da u tim stvarima stoje dobro.

I mi, kao što znate i sami, od američkog OFAC-a zavisimo da liće on dozvoliti u jednom momentu prodaju NIS-a i kakoće to funkcionisati. Produžili su licencu za pregovore. To je što se kaže od danas do sutra.

Ali ovo je bitna stvar. Unazad mesec dana i Međunarodni monetarni fond je stao na stranu argumenata

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

koje je naš odbor za energetiku iznosio već neko vreme po pitanju aktuelnog stanja u srpskoj elektroenergetici i energetici generalno, označivši EPS kao jedan od tri kamena oko vrata Srbije.

Po pitanju uspešnosti energetske Srbije, ovih dana se pridružio i Svetski ekonomski forum, stavivši Srbiju po indeksu energetske tranzicije na 79. mesto u grupi od 120 zemalja.

Ono što je zaista poražavajuće jeste to da smo u okruženju bolje rangirani samo od Bosne i Hercegovine koja je na 91. mestu. Dakle, ne znam, Rumunija na 18., Mađarska na 25., Slovenija, Hrvatska i Bugarska 28., 29. i 30.

mesto, Albanija na 41., Severna Makedonija na 60. i tako dalje.

Podsećam vas na vreme kada je Aleksandar Vučić pre, recimo, 7-8 godina, 10 godina, konstantno pravio poređenja s Bugarskom i Rumunijom. I gde smo mi? Nema ga, sadćuti.

Nije pomenuo Rumuniju i Bugarsku 5 godina ni jednom. Sad nas poredi sa Makedonijom, sa Albanijom i tako dalje. Kako vama, gospodine Markoviću, to zvuči?

Dakle, kakva je ta energetska slika Srbije? Pa dobro, kada govorimo, profesor je rekao, postoje tri činioca. Jedan jeste nafta, gas i drugi gas i treći električna energija.

Tu nafta i gas u dobroj meri mi smo itekako zavisni u tom smislu. Već smo na početku ove emisije govorili o tome da ukupna geopolitička dešavanja dosta su uticala kada govorimo i o nafti i onome što se događa dosta sada i u Iranu, ali kada govorimo i o Ukrajini, Rusiji i svemu onome što se događa poslednjih pet godina kada govorimo i o gasu. Tako da, to su neke stvari koje mi prosto nismo u situaciji da utičemo. Ono što je bilo do nas, do nas je bilo da mi napravimo Balkanski tok, ili poznatiji kao što je trebalo da se zove Turski tok, između ostalog, gde jesmo izvršili jednu vrstu diversifikacije, da smo postali od zemlje koja je primarno samo uvozila gas, postali smo i tranzitna zemlja i zemlja koja može iz dva smera da uveze i, odnosno, ili transportuje gas.

To je jedna stvar. Druga stvar, urađeni su interkonektori, između ostalog, i prema Bugarskoj, tako da nam i to omogućava da iz pravca Azerbejdžana takođe uvezemo gas.

Takođe sada, dole prema Nišu, nisam siguran da li je završen, mislim da jeste.

I u tom smislu mi smo diversifikovali na neki način. Gradi se takođe i gasna elektrana u Nišu, počela je sa izgradnjom, koja takođeće nam omogućiti s jedne strane i proizvodnju električne energije, s druge strane i toplotnu energiju kojaće omogućiti da... A da liće biti naftovoda ka Mađarskoj? Da liće biti naftovoda ka Mađarskoj? Ja nisam odgovor na to pitanje u ovom trenutku. Ja ne mogu da vam dam. To je pitanje za nekoga drugoga, ali ono što znam, znam da je nama, između ostalog, i ono o čemu je ovde bila tema, to jeste i perspektiva i, ajde da kažemo, ti strateški razgovori koji su se otvorili sa Sjedinjenim Američkim Državama, otvorili su mogućnost razgovora i perspektive kada govorimo i o ĐDAP-u 3, ali ono što mi, pogotovo Srpske partije Srbije, smatramo da je potrebno i da je veoma važno zarad stabilnosti našeg elektroenergetskog sistema, kada govorimo o struji, da kažem plastično, jeste reverzibilna hidroelektrana Bistrica, nekog kapaciteta od 680, odnosno snage do 680 megavata, jer ona je ta koja bi obezbedila stabilnost u smislu kada naš elektroenergetski sistem uparimo, odnosno već na sistemu imamo dosta obnovljivih izvora, nije veliki, ali kažem, ako izuzmemo, tu ne smatram, kad kažem obnovljivi izvori, ne mislim na velike hidroelektrane, ali ako i njih kažemo već negde oko, u tom smislu, 65%, ako i velike hidroelektrane, ponavljam, stavimo da su obnovljivi izvori, kao što i jesu, mi nekih 65% električne energije dobijamo iz tih obnovljivih izvora i zbog tih pikova koji postoje u potrošnji, nama bi iz tog razloga, između ostalog, i gasna elektrana u Nišu, ali i pre svega i reverzibilna hidroelektrana Bistrica itekako značila da bi naš elektroenergetski sistem ostao stabilan. I to su stvari koje su dobre i koje država Srbija radi, ulaže se u vetroparkove, ulaže se u, između ostalog... U obnovljive izvore.

U obnovljive izvore, da, ali itekako smatramo, i tu se možda profesor i ja nećemo složiti do kraja, da itekako mi moramo da gledamo sebe u tom smislu i da bismo se zadržali, sačuvali našu...

Evo, bližimo se kraju razgovora, da damo profesoru... Da se odričemo i sa time završavam, između ostalog, i naših termoelektrana, ali naravno i da ulažemo u gasne elektrane, jer rećiću vam jednu stvar i podatak. Prošle godine, odnosno pre dve godine, čini mi se da su zemlje Evropske unije imale, između ostalog, rekordan uvoz uglja, a imali su... Pre svega naftu.

A imali su, a imali su, a i završavam sa tim, a imali su... Pustite me jedan minut, profesor.

Završavam, već bih završio, a imali su rekordnu nisku proizvodnju iz uglja i onda sam ja postavio pitanje, pa štaće im toliki ugalj, kaže, skladište ga za dane kad budu zatrebali.

Jedan minut. Tako je, i nije da se nećemo složiti u tome.

Mi taj resurs treba da održimo funkcionalan, mi moramo, jer nema drugog načina.

Evo sad vidite ovih dana šta se dešava sa Đerdapom, nedovoljna proizvodnja iz hidroizvora i sad patimo,

Datum: 28.07.2026

Medij: Radio Beograd 1

Emisija: U središtu pažnje

Autori: Redakcija

Teme: Elektroprivreda Srbije (EPS)

	Početak	Trajanje
Emisija	28.07.2026 17:00:00	150:00
Prilog	28.07.2026 17:00:00	54:19

Naslov: Gosti-Uglješa Marković i Slobodna Cvejić

sad patimo zato što je Kolubara zapuštena i nemamo kvalitetan ugalj i ne možemo to da nadoknadimo. Ali Srbija sa planom za rast i za razvoj industrija o kojoj vi govorite mora da razmišlja o nuklearnoj elektrani, ne o mini nuklearnoj elektrani.

A sad otvarate veliku temu za koju danas nemamo vremena. Taman za kraj, nemamo vremena.

I to je nešto o čemu treba razmišljati. Đerdap 3će biti preskup, Srbijaće po računici našeg resornog odbora za energetiku stranke Srce, građanima početi da se isplaćuje tek 20 godina nakon početka gradnje. Hvala vam. Evo, evo, došli smo na kraj, možda jednu rečenicu ste hteli. Ja samo želim da se zahvalim vašim gledaocima na slušanju, a vama na pozivu. Hvala vam puno na korektnom, krajnje korektnom razgovoru.

Evo, čuli smo stavove Slobodana Cvejića, potpredsednika stranke Srbija Centar Srce, Uglješe Markovića, zamenika šefa poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije.

